

bruger imod den i 1862 ſalbne Høſteeretsdom; hvis det enkelte Stykke derimod tilkjendtes ham i Genhold til en ganſke anden Retstitel, ſaa var der ikke den allerſjerneste Anomali tilſede; deri, at denne Mand forlovs udtog det Stykke, ſom allerede tilhørte ham i følge en anden Retstitel; og at ſaa det Dvrige blev Communeieendom, hvori han ſom Medlem fik ſin Andeel; dette var aldeles i ſin Orden. Men, ſelv om hiint andet Tilfælde ſkulde indtræde, hvad jeg anſeer for aldeles ukroligt, efter hvad jeg har udviklet, ſaa vilde dog den der ved fremkomne Anomali praktiſt blive af ſaa ringe Betydning og Omfang, at jeg troer, at man kunde finde ſig deri. Havde jeg imidlertid overſeet Sagen fuldstændigt ſtrag fra første Færd, vilde jeg have foreſlaaet ſimpelt hen at vende tilbage til Lovuſtafets § 2; ſaaledes ſom den var vedtagen her i Landſtinget. At jeg ikke har ſtillet et ſaadant Forſlag, er en Følge af de Villagr, hvorunder vi i diſſe Dieblil arbeide. Nu kan det i alt Fald ikke ſkee, og jeg frygter ogſaa for, at det ikke vilde gaae igjennem, idet der altid vil være Endeeſ, der vil finde det tiltalende, at der ved Loven er givet Recurs til Nodget, ſom man kalder den Domſtol.

Hvis Lovforſlaget bliver vedtaget væſentligt i den Skikkelse, hvori det nu foreligger fra Folkethinget, ſaa anſeer jeg det for at være i ſin Form overordentligt uheldigt; jeg anſeer det for at være Noget, der nærmer ſig til Spiſſægteri, at man henviſer til en Afgjørelſe i følge Lands Lov og Ret ved en Domſtol, hvor der dog egentlig er Tale om en aldeles arbitrær Afgjørelſe af en nebsat Commiſſion, ſom at denne Commiſſion er hunden til en, ſom jeg troer, uheldig Fremgangsmaade. S Reakteten vil jeg imidlertid foreløbigt, ſom jeg allerede ſov har antydet, troſte mig med, at der forhaabentligt ikke vil indtræde uheldige Reſultater, men at man ſkald en Omveji vil komme tilbage til Lovforſlagets § 1. Man vil formodentligt ſaa en Række af Dmine, hvorved Paafanden om en Ret til en ſærlig Deel af Udmarken bliver forkaſtet, og; naa man har ſaaet en Dom herom for hvert Sogn, vil Lovforſlagets § 1 komme til Anvendelſe; men det er rigtignok i mine Tanker overor-

dentlig uheldigt, at Lovgivningsmagten ſtiller ſig ved Sagen paa denne Maade.

Krieger: Den ærebe Landſtingsmand, ſom nu har fremſtillet Sagen for det høitærede Thing, har i høi Grad ſættet mig den Dpgave, ſom paaligger mig. Det synes, ſom om vi ere Modſtændere, men i Virkeligheden ere vi dog forſaavidt Medarbejdere, ſom vi begge have ſtillet os den Dpgave at gjøre det klart for det høitærede Thing, hvad der egentlig er Spørgsmaal om; Valget maa ſaa tages ved det ærebe Things egen Beſlutning. Jeg ſtaaer med Henſyn til det Forſlag, jeg har ſtillet, noget anderledes, end man i Almindelighed gjør med Forſlag; jeg ſtaaer ſom den, der har det Duſte at bringe til Klarhed, hvad der i Virkeligheden ligger i det af det andet Thing vedtagne Tilſæg. Vi ere jo her i den miſtige Stilling, at paa Grund af Forhandlingernes Sammentrængen i de ſiſte Dage, har Tidenden ikke kunnet give os ſelvoe Forhandlingen; man er alſaa forſaavidt man ved at gjøre ſig bekiendt med de vedtagne Beſlutninger er i nogen Dvidl, nødsaget til at ſtaffe ſig Dplyſning om Sagen ved en umiddelbar Forhandling med de Paa-gjældende i det andet Thing, og da først og fremmeſt med dem, fra hvem Forſlag ere komne. Dette har jeg gjort; og jeg kan ſige, at det Forſlag, jeg har ſtillet, er affattet af mig i Forening med en af Hovedforſlagsſtillerne til det Forſlag, der er vedtaget af Folkethinget. Jeg gjorde ham opmærksom paa, at Forſlaget efter mit Gjøen led af væſentlige Mængler. Det er ſlet ikke underligt, at det kunde ſkee, thi det ærebe Thing vil erindre, at Forſlaget først fremkom i Folkethinget ved tredie Behandling, og ogſaa der under meget vanſkelige Forhold; det kan under ſaadanne Omſtændigheder let hændes, at et Forſlag kan blive affattet mindre klart. Dertil kommer, at nogle Dele af Forſlaget ſom jeg troer gjorde Meningen uvibſom, bleve udvoterede; ſaa at Forſlaget blev mindre klart; end det var i den oprindelige Affattelse fra Forſlagsſtillerens egen Side. Der ſom det høitærede Thing vil tage Paragraphen for ſig, ſaaledes ſom den er vedtagen af Folkethinget, vil det ſee i hvilken Grad min høitærebe Collega, ſom har fremſtillet Sagen, havde